

ALELUJA. PŘIJĎ, DUCHU SVATÝ, NAPLŇ SRDCE SVÝCH VĚRNÝCH

A ZAPAL V NICH OHEŇ SVĚ LÁSKY

SESLÁNÍ DUCHA SVATEHO

Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo temnotám,
v jasu lásky nech nás žít.
Přijď se svými dary zas,
otče chudých mezi nás,
přijď nám srdce potěšit.

Těšiteli, buď náš host,
žij nám v srdci pro radost,
pro klid, kterým oplýváš.
Po práci nech oddychnout,
osvěž naši zprahlou pouť,
setři slzy z našich řas.

Veď nás k ctnostem, nauč nás
dobrem naplňovat čas,
svými dary pomoz všem.
Uč nás, jak si zasloužit
věčnou radost před Bohem.

Zamyšlení otce Jiřího

Patron farářů, sv. Jan Maria Vianney, je známý tím, že mu studium příliš nešlo. V posvátné bohovědě spíš plaval než vynikal a jeho kolegové se mu často posmívali: „Jaké jsi měl profesory, že nic nevíš?“ On odpovídal: „Měl jsem tytéž jako sv. Petr a Pavel.“ Život mu dal za pravdu: k jeho zpovědnici a na jeho prostá kázání přijížděli lidé po desítkách tisíc. Kdo je naším profesorem? Kdo nám ukazuje cestu, kdo nás vede, kdo nás učí pravdě? Komu věříme a na koho spoléháme?

Kdesi jsem četl podobenství o tom, že bez Ducha svatého bude celá naše námaha marná. Jeden sedlák byl stále nespokojený s počasím. Když to řekl Bohu, ten se rozhodl, že tedy nechá sedláka řídit počasí. On svou nově nabytou moc využil ve prospěch růstu obilí: slunce, déšť, slunce, déšť...Obilí ohromně narostlo. Když přišel čas sklizně, přišel sedlák obilí pokosit. Jakmile poprvé zasekl do své úrody, zjistil, že něco není v pořádku: klasy byly úplně prázdné. Zapomněl totiž na vítr, který klasy opyluje a bez kterého je celá námaha marná. Duch svatý, který byl o letnicích slyšet jako mohutný vítr, je podmínkou účinnosti a užitečnosti jakékoli naší práce.

Vpusťme tento Boží dech co nejvíce do svých srdcí, aby přeházel a provanul to, co není, jak má být, a aby přinesl pravou plodnost našim snahám a modlitbám.

KRÁSNÁ PANÍ Z LA SALETTE

Skupina poutníků se právě loučí s Otcem Jiřím, který pokračuje v cestě do Prahy a my se vracíme do Brna ke svým rodinám a zpět do zábrdovické farnosti. Projíždíme překrásnou, sluncem zalitou krajinou jižních Čech. Mé myšlenky se vrací k počátku cesty, která se připravuje na poutní zájezd do Lurd v Pyrenejích a do La Saletty v Alpách nedaleko Grenoblu.

První poutní bohoslužba se koná v Českých Budějovicích v Růžencovém kostele u bratří Petřínů. Hranice překračujeme v Dolním Dvořišti. Projíždíme Rakouskem. Dálnice je výborná. Velmi dobře jsou řešeny zvukové stěny a kolem dálnice je čisto. Večer nedaleko St. Gallen projíždíme švýcarské hranice. V noci prší a pro mlhu nevidíme Zürich ani jeho jezero ani jiná švýcarská města, kolem nichž jedeme.

Po 400 km se dostáváme k Ženevě, opouštíme Švýcarsko a jsme ve Francii. Z hranice je to již jen necelých 150 km do Grenoblu. Je slunné ráno a náš autobus se šplhá horskými serpentinami tzv. Napoleonovy cesty k cíli ve výšce 1800 metrů k poutnímu místu La Saletta. Zde se nás

ujímá polský kněz řehole Notre Dame De La Salette - Misionářů Matky Boží Lasalettské. Tato kongregace působí ve více než 20 zemích světa Od roku 1995 je také v České republice. Po ubytování jsme se zúčastnili adorace a smíření. Potom jsme se seznámili prostřednictvím diapozitivů a besedy s tímto poutním místem.

Co se vlastně onoho 19. září 1846 tady v Savojských Alpách nad vesničkou La Salette stalo? Dvěma pasáčkům se zjevila Krásná Paní, obklopená světlem, které vycházelo z kříže na jejích prsou. Kříž měl na pravé straně kleště a na levé kladivo. Kříž s oběma nástroji je i v bazilice. Plačící Matka Boží přišla napomenout své děti. Vybízí i nás, abychom zachovávali Boží přikázání a abychom ve všem poslouchali Jejího Syna Ježíše Krista. Smysl lasalettského poselství lze vyjádřit slovy: pokání a smíření. Dary poutníků se dávají do košíčků před začátkem bohoslužby. Při české mši svaté i večerní bohoslužbě, která pro špatné počasí nahradila světelný průvod, krásně zpívali účastníci naší skupiny. Po večeri se ukládáme k osvěžujícímu spánku. V noci se vyčasil, slunce ozařuje vrcholky hor, zatímco údolí je zahaleno do bílých obláčků. Po ranní mši svaté a vydatné snídani nakládáme zavazadla, fotografujeme se a za zpěvu se autobus noří do mraků pod námi, aby nás večer dovezl z Alp do Pyrenej - do Lurd.

(Les)

NAŠE PANÍ LASALETTSKÁ, SMIŘITELKO HŘÍŠNÍKŮ - PROS NEUSTÁLE ZA NÁS,
KTERÍ SE K TOBĚ UTÍKÁME.

Pocity a dojmy z farní pouti do La Saletty a Lurd

Vzhledem k tomu, že jsem ještě nikdy nebyla na poutním zájezdě, ba dokonce zahraničním, skutečnost mnohonásobně předčila mé představy a očekávání.

Po dlouhé dvacetišestihodinové cestě autobusem naše první poutní zastavení bylo v La Salettě. Toto velebné a překrásné místo, kde se Panna Maria zjevila dvěma pasáčkům bezprostředně uprostřed nádherné scenérie mohutných alpských velikánů, mě zcela uchvátilo. Zde, v těchto uctívaných místech mezi nedotčenou přírodou, mohl člověk zažít absolutní ztišení ducha a přednést Paní Lasalettské, smiřitelce hříšníků, své prosby a všechna svá dobrá předsevzetí.

Příští den po dvanáctihodinové jízdě, která se nezdála být tak únavná, protože jsme projížděli za světla malebnou francouzskou krajinou, jsme k večeru stanuli v Lurdech. Mé dávné přání se mně tedy nyní splnilo. Lurdy snad na každého poutníka musí zapůsobit nezapomenutelným dojmem pro celý život.

Obrovské prostranství kolem dominující Růžencové baziliky poskytuje prostor pro několik desítek tisíc věřících, aby zde mohli složit svůj hold nejsvětější Panně Marii Lurdské, která se poprvé zjevila patnáctileté dívce Bernardettě 11. února 1858 v Massabiellské jeskyni. Když jsem procházela jeskyní, dotýkala jsem se jejích stěn, šla kolem vyvěrajícího silného pramene léčivé vody a nad sebou ve skalním výklenku viděla stojící Pannu Marii, zmocnilo se mě zvláštní dojetí a pocit vděčnosti, že jsem tato místa mohla navštívit. Nezapomenutelný byl také dojem při adorační mši svaté v kapli archanděla Rafaela, kterou pro nás sloužil náš pan farář. Při ní naši farníci pronášeli nahlas své prosby. Já jsem si svou adoraci musela přednést jen v duchu, poněvadž pro velké dojetí bych ze sebe nevydala ani hlásku.

Velmi silným dojmem na mne zapůsobila křížová cesta, rozmístěna na zalesněném kopci, kde jednotlivá zastavení představovaly sochy skoro v nadživotní velikosti. Každé zastavení bylo provázeno hlubokou duchovní promluvou našeho pana faráře a paní průvodkyně. Ve svěží zeleni jarní přírody bude tato křížová cesta ještě dlouho doznívat v mé mysli.

Nemohu se nezmínit o večerním procesí, které se konalo po bohoslužbě před Růžencovou bazilikou. Procházeli jsme s rozžatými svíčkami za zpěvu známé mariánské lurdské písně, která se prolínala s modlitbami, pronášenými v různých jazycích. Když potom v určitém okamžiku zazněly zvonivé hlasy našich děvčat a známý milý hlas našeho pana faráře, který se modlil třikrát Zdravas Maria, všichni jsme byli právem hrdi na své zástupce, kteří nás tak perfektně veřejně reprezentovali.

Tento zdařilý poutní zájezd určitě všem účastníkům přinesl hluboké duchovní prožitky, které byly velkou měrou umocněny přítomností našeho pana faráře. Nermalou zásluhu na naší pouti měla i paní průvodkyně, která má velké náboženské, cestopisné i jazykové znalosti.

Poutrice Z.K.

Odpověď na otázku, jak jsem se měl na pouti, vystihuje myšlenka, která mě zaujala. Připomínka, „že bychom málem zapomněli, že je neděle“, mi připadala zbytečná, mohu totiž říci, že jsem se na této pouti cítil denně jako v neděli.

Druhý den po příjezdu domů mě napadlo, že jsme byli na místě Proměnění - hoře Tábor - i když tato místa se jmenovala La Saletta a Lurdy. Do všedních dnů se vracím povzbuzen.

J.M.

AVE, AVE, AVE MARIA

Je první pátek mariánského měsíce května. Stojíme v poutním areálu Lurd a naše průvodkyně Dr. Božena Rejnušová nás před sochou Panny Marie seznamuje s programem dnešního dne. Na desátou hodinu se pro nás pokusí zajistit v informačním středisku promítání videofilmu o vzniku tohoto světoznámého poutního místa. Mají prý ho k dispozici i s českým komentářem, takže ti z poutníků, kteří jen letmo znají historii Lurd a život svaté Bernadetty, se s ní budou moci seznámit mnohem lépe. Mše svatá se bude konat o jedenácté hodině v boční kapli pod levou věží baziliky, která je zasvěcena archandělu zvěstovateli - Gabrielovi. Po mši svaté vykonáme pobožnost křížové cesty, která je v kopci po levé straně baziliky. Ta skončí kolem jedné hodiny odpoledne a po ní bude individuální volno, určené pro soukromou pobožnost v některé svatyni, nebo vykoupání celého těla v lurdské vodě a odpočinek. Na pátou hodinu je naplánován průvod s žehnáním Nejsvětější svátostí. Pokud by bylo nepříznivé počasí, bude se Eucharistická slavnost konat v podzemní bazilice svatého Pia X. Večeře v našem hotelu Panoramic bude v sedm hodin. Světelný průvod se uskuteční od deváté večerní a při něm budou zpěvem účinkovat naše dívky. Poutní den ukončíme noční mší svatou u jeskyně Zjevení v jedenáct hodin. - Jak nás průvodkyně informovala, tak se i uskutečnilo.

Stojím na prostranství před bazilikou a pohledem sleduji kolem projíždějící vozíčkáře. Sedí na zvláštních tříkolkách, většinou k okolí neteční. Přijeli za všech možných koutů světa, aby tady, naplnění hlubokou vírou, načerpali energii pro zmáhání svých těžkostí. Doufají v pomoc, snad ani nečekají na zázrak. Vždyť za těch 145 roků od prvního lékařsky nevysvětlitelného uzdravení bylo prokázanych zázraků kolem sedmdesáti.

O nemocné v Lurdech pečují dobrovolníci, kteří kolem nás táhnou vozíky s nemohoucími. Někteří obětavě tlačí kolečková nosítka s ležícími... Dobrovolníci přijeli také z různých zemí, jsou to lidé středního nebo seniorského věku. Ženy i muži. Přijeli do Lurd, aby tady nezištně, jen z křesťanské lásky, za nocleh a stravu, po nějaký čas posloužili potřebným bližním, osobně naprosto neznámým.

Vozíčkářů je úplný průvod, přijíždějí odněkud z pravé strany pod Růžencovou bazilikou. Pravděpodobně před chvílí pro ně skončila mše svatá právě u jeskyně Zjevení... Dívám se na nemocné a uvědomuji si, že tak vypadá skutečná naděje, láska i víra. Osahávám ji svými očima, ale ty se mi zalévají slzami...

VáM

Z Diecézní charity Brno

Podle informací z Diecézní charity - Brno se od 1. června 2003 ujme funkce ředitele Oblastní charity v Brně nový ředitel. Z výběrového řízení vyšel Pavel Navrátil, který nahradí dosavadního ředitele Ing. Bohuslava Juráska. Noví ředitelé nastoupí i do ostatních jihomoravských oblastních charit. OCH v Blansku povede nadále Jana Sedláková, břeclavskou OCH Josef Gajdoš, který vyšel vítězně z 11 uchazečů. Oba se svých funkcí ujali již 1. května 2003. O nových ředitelích OCH v Hodoníně, Jihlavě, Třebíči a Znojmě dosud nebylo rozhodnuto.

VÝZNAMNÉ SLAVNOSTI A DNY V NÁSLEDUJÍCÍM OBDOBÍ

- Slavností SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO v neděli 8. června 2003 končí letošní velikonoční období. Paškál zůstane již v Čenstochovské kapli u křtelnice a bude rozsvěcován pouze o křtech a pohřbech.
- V pátek 13. a v sobotu 14. června budou v naší České republice významné občanské volby. V referendu se každý z nás vyjádří ke vstupu do EVROPSKÉ UNIE.
- Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE připadá na neděli 15. června. V ten den není dovolena pohřební mše svatá. V Králově Poli bude poutní slavnost.
- Následující čtvrtek 19. června oslavíme slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ. V našem kostele budou mše svaté ráno v 7.30 a slavná mše svatá s průvodem a družičkami v podvečer v 18.00 hodin.
- V úterý 24. června oslavíme při večerní dětské mši sv. NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE, posledního starozákonního proroka.
- Na pátek 27. června připadá slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA. Adorace před vystavenou Eucharistií začíná po čtvrté hodině odpolední.
- Slavnost sv. PETRA A PAVLA, hlavních patronů naší brněnské diecéze, bude v neděli 29. června 2003.
- Nejvýznamnější událost naší české katolické církve začne v sobotu 5.VII. na posvátném moravském poutním místě - na Velehradě. Bude se tam konat NÁRODNÍ CYRILOMETODĚJSKÁ POUŤ a ZAHÁJENÍ PLENÁRNÍHO SNĚMU KATOLICKÉ CÍRKVE v ČESKÉ REPUBLICE. Liturgicky oslavíme svaté Cyrila a Metoděje, patrony Evropy a hlavní patrony Moravy.

Koncerty duchovní hudby

Varhany v zábrdovickém kostele jsou vskutku královský nástroj. Jejich bohatých technických možností využívá už po léta náš varhaník pan Zdeněk Hatina, který při bohoslužbách pravidelně doprovází lidový zpěv a navíc s chrámovým sborem připravuje náročné duchovní skladby. Zdeněk Hatina učí též hře na varhany na Základní umělecké škole, kde může předávat své bohaté zkušenosti mladé generaci. Letos v jeho třídě absolvuje několik nadaných studentů. Aby mohli uplatnit své umění co nejlépe, mají absolventské koncerty na našich varhanách v Zábrdovicích.

První absolventský koncert zazněl ve středu 30. dubna 2003. Představila se nám na něm IVANA DIVÍŠKOVÁ z Krnova a získala naše plné uznání. Polovinu koncertu tvořila barokní hudba, a to vážná (Preludium a Fuga c moll J.S.Bacha) i radostná (sopránová árie z oratoria Samson od G.F.Händla a Regina coeli pro soprán od B.M.Černohorského). Jasný soprán spoluúčinkující jmenovkyně Mgr. Ivany Divíškové doprovázely v Händlově skladbě kromě varhan též další nástroje - trubka v podání Richarda Šedy a violoncello v podání Karla Chudého.

Krásným dílem byl na koncertu zastoupen romantismus: mladá varhanice si zvolila Chorál č.3. a moll C.Franka, který zahrála velmi procítěně. Další čtyři skladby patřily skladatelům 20.století: B.A.Wiedermannovi a našim nejznámějším autorům Zdeňkovi Hatinovi a S.K.Vrbkovi. Hatinova meditační Freska je inspirována freskou našeho chrámu a Vrbkova mohutná Postludia (Velikonoční a Svatodušní) souvisejí s tematikou svátků. Varhanice Ivana Divíšková a její tři spoluúčinkující všechny posluchače duchovně obohatili. Patří jim za to dík.

Druhý absolventský koncert

Druhou absolvující varhanicí byla slečna OLGA PRÁŠILOVÁ. Její koncertní vystoupení, završující studium na ZUŠ zaměřené na církevní hudbu, se konalo v zábrdovickém chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve středu 14. května 2003.

Po přivítání duchovním správcem kostela Otcem Jiřím Rousem, který konání varhanních koncertů v našem kostele velmi ocenil a popřál účinkujícím i posluchačům hluboký duchovní zážitek, a poděkování ředitele ZUŠ p.Pavla Hamříka za spolupráci a umožnění absolventských vystoupení, ujala se slova Mgr.Irena Veselá. Nejprve seznámila posluchače s absolvující organistkou Olgou Prášilovou, varhanicí u svatého Mořice v Kroměříži. Potom několika zasvěcenými slovy uvedla repertoár koncertu. Úvodem zaznělo z píšťal mohutné PRELUDIUM a FUGA a moll Johanna Sebestiana Bacha a chrám se naplnil vpravdě mistrovskou hudbou tohoto barokního velikána. U dvacetišestiletého G.B.Pergolesiho, ačkoliv byl velkým obdivovatelem Bachovým, se ve skladbách projevuje přece jen italský temperament. Ve 4.části jeho ALLEGRA z cyklu STABAT MATER zazněla jistá svěžest, znásobená pěveckým výkonem hostující Romany Kneslové.

Tato pěvkyně, absolventka brněnské konzervatoře, zapěla i dvě z Biblických písní Antonína Dvořáka. Nejprve číslo 10, oslavné „Zpívejte Hospodinu píseň novou...“, a v později uvedeně písní číslo 8 žalm známý zejména z posledních rozloučení: „Ó, Pane, smiluj se nade mnou...“ Pěvkyně disponuje krásným hlasem, rezervu ve studiu má na srozumitelnosti textu.

Další tři skladatelé patří k hudebnímu Brnu. Nejstarší z nich Josef Blatný byl ještě žákem na varhanní škole Leoše Janáčka. V podání absolventky zaznělo jeho krátké CHORÁLNÍ POSTLUDIUM - ALELUJA. Vladimír Hawlík byl od roku 1950 dlouholetým ředitelem kůru v katedrále na Petrově. Z jeho díla si Olga Prášilová vybrala opus 30, SCHERZO pro varhany, a prokázala, že má smysl i pro hudbu ovlivněnou již novou zvukovostí modernismu.

Třetím Brňanem, jehož PRELUDIA slýcháme poměrně často, je stálý spolupracovník ředitele zábrdovického kůru a vedoucího pedagoga absolvující varhanice Zdeňka Hatiny, skladatel, pedagog a improvizátor Stanislav Kostka Vrbka. Pět jeho krátkých preludií jakoby zvukově zachycovalo i autorova životní období. S porozuměním pro jejich obsah je Olga Prášilová interpretovala. Od subtilní jednoduché melodické linky po dynamické rozeznění všech píšťal.

Závěrečné číslo absolventského koncertu varhanice Olgy Prášilové zaznělo oslavným díkem za zdárné ukončení studia. Zvolila pro něj skladbu Maxe Regera: GLORIA IN EXCELSIS DEO. Komponista, ačkoliv skladatelským založením pozdní romantik, poskytl touto skladbou interpretce příležitost rozehrát všechny rejstříky nástroje a oslovit své posluchače uměleckým mistrovstvím. Ti, po doznění posledního akordu v chrámovém prostoru, uspořádali absolvující varhanici Prášilové skutečné ovace. Oběma účinkujícím i jejich pedagogu patří dík za skutečně hluboký duchovní zážitek.

Třetí absolventský koncert RENATY STEJSKALOVÉ zazní v zábrdovickém kostele 11. června 2003.

+ + + + +

VZPOMÍNKA. 6. června 2003 uplyne již rok ode dne, kdy si Pán života a smrti povolal k sobě mou maminku, paní ANNU MATOUŠKOVOU.

+ O modlitbu a vzpomínku na zesnulou prosí dcera Zdena. R.i.P. +

První svaté přijímání

se bude v naší zábrdovické farnosti konat o Svatodušních svátcích v neděli 8. června 2003. Modleme se za všechny, kdo poprvé přijmou do svých srdcí Tělo Pána Ježíše a vyprošujme jim milost, aby ke stolu Páně přicházeli co nejčastěji i se svými rodiči.

* * * * *

Znáte duchovní hesla církevních řádů?

V řádových domech - v klášteřích různých řeholí - se často setkáváme s latinskými nápisy, které v jedné větě vyjadřují základní spiritualitu těchto zasvěcených společenství. Seznamme se alespoň s některými.

- JEZUITÉ:** Omnia ad maiorem Dei gloriam - Všechno k větší slávě Boží.
- KARMELITÁNI:** Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum - Velmi horlím pro Pána Boha zástupů.
- KAPUCÍNI:** Deus meus et omnia - Můj Bůh a mé všechno.
- BENEDIKTÍNI:** Ora et labora - Modli se a pracuj! Nebo také:
Ut in omnibus glorificetur Deus - Aby byl ve všem veleben Bůh.
- KARTUZIÁNI:** Stat crux, dum volvitur orbis.- Kříž stojí, zatímco svět se zmítá.
- PREMONSTRÁTI:** Tota vitae in poenitentia - Celý život v pokání
- MILOSRDNÍ BRATŘI:** Per corpus ad animam - Skrze tělo k duši
- DOMINIKÁNI:** Veritas - Pravda.

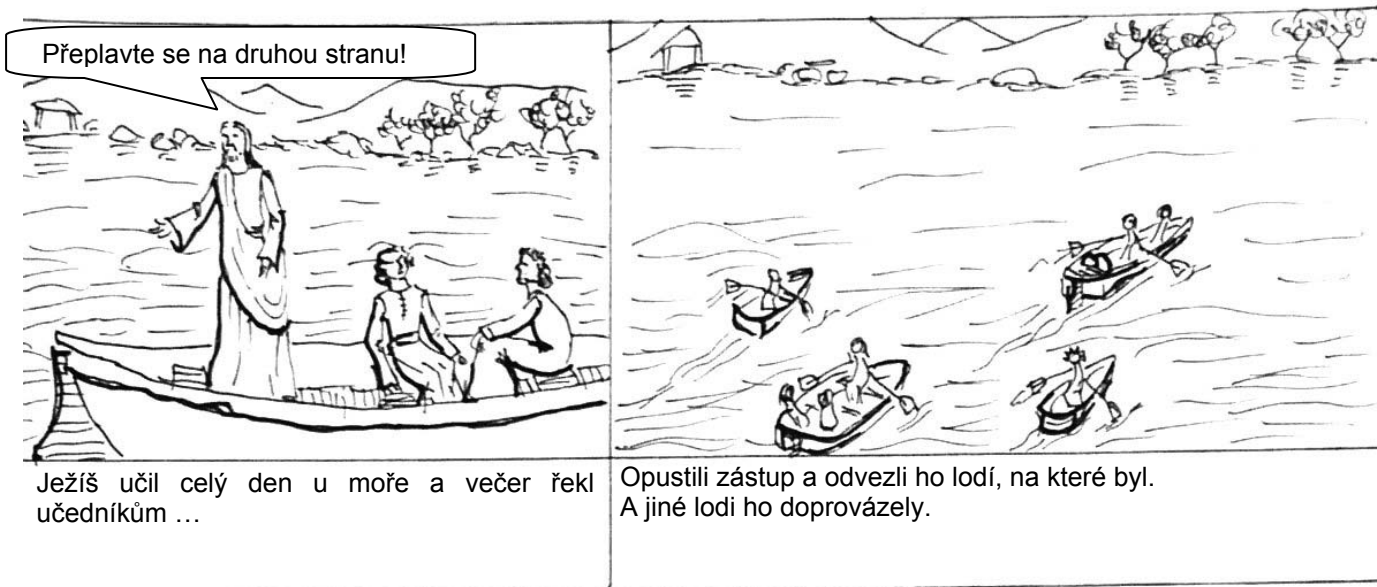
ZÁBRDOVICKÝ PROGLASÁČEK SE HLÁSÍ

Kvapem se nám blíží konec školního roku a co nevidět nastanou vytoužené prázdniny. Školákům nastane krásné nicedělání. Rozjedou se na venkov k babičkám, do různých táborů, někteří dokonce s rodiči k moři a budou si užívat. Možná někteří sáhnou po knížkách, na které nebyl čas. Vždyť četba - to je vlastně duševní potrava. Člověk by neměl být hladový, proto se ZÁBRDOVICKÝ PROGLASÁČEK rozhodl položit vám následující otázky:

- 1) Jakou knihu jste si o prázdninách přečetli?
- 2) Kdo to byl KÁJA MAŘÍK?
- 3) Kdo byl autorem knihy: BABIČKA?
- 4) Přečetli jste si také některou kapitolu z NOVÉHO ZÁKONA?
Napište kterou a o čem vypráví?

ZHODNOCENÍ VAŠICH ODPOVĚDÍ BUDE V ÚTERÝ 2. ZÁŘÍ PO DĚTSKÉ MŠI SVATÉ.

(Ne) OBYČEJNÝ PŘÍBĚH 14.

Přeplavte se na druhou stranu!

Ježíš učil celý den u moře a večer řekl učedníkům ...

Opustili zástup a odvezli ho lodí, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely.

Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná. On však na zádi lodi na podušce spal.

Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?

Učedníci ho probudili.

Zmlkni, utiš se!

Tu vstal, pohrozil větru a moři!
I ustal vítr a bylo veliké ticho.

Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?

Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému:
„Kdo to je, že ho poslouchá vítr i moře?“

(Mk 4,35-41)

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábřdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor Václav Müller, grafická úprava Ing. Roman Smékal.